

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 289

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 mai 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 117 din 16 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar	2–3	32.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea anexei nr. 8 la Norma sanitară veterinară privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităților care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 57/2010, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011.....
Decizia nr. 123 din 16 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice	4–5	33.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea anexei nr. 2 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind autorizarea laboratoarelor supuse controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 48/2010, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011
Decizia nr. 135 din 21 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6–7		14
Decizia nr. 189 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.....	8–9	34.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea anexei nr. 4 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011
Decizia nr. 193 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	9–11		14–16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Palanca	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 117**

din 16 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Vasile Teodorescu în Dosarul nr. 2.861/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 58D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că aspectele invocate de autorul excepției reprezintă, în realitate, probleme de legiferare de competența legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.861/91/2010, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Teodorescu în cadrul unei acțiuni civile având ca obiect actualizarea pensiei de serviciu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, potrivit dispozițiilor art. 85 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor se actualizează ori de câte ori se majorează indemnizația lunară a unui judecător și procuror în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței. Or, dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 interzic o astfel de majorare a pensiilor în cursul anului 2010. Astfel, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 încalcă drepturi stabilite prin lege organică, fiind astfel neconstituționale.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost abrogată prin dispozițiile art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 27 ianuarie 2010, potrivit căroră: „(1) În anul 2010, măsurile prevăzute de Legea-cadru nr. 330/2009 și de prezenta ordonanță de urgență referitoare la reîncadrarea și salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu vor produce efecte asupra cuantumului pensiilor militare de stat, pensiilor de stat și pensiilor de serviciu aflate în plată și nici asupra ajutoarelor, plăților compensatorii/indemnizațiilor acordate la trecerea în rezervă sau la încetarea raporturilor de serviciu.

(2) După data de 1 ianuarie 2010, pensiile și ajutoarele, plățile compensatorii/indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și compensațiile de chirie se stabilesc în funcție de nivelul și structura bazei de calcul în vigoare la data de 31 decembrie 2009, fără a fi afectate de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal prevăzute la art. 10 din Legea nr. 329/2009.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 a fost abrogată prin dispozițiile art. 39 lit. x) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea dispozițiilor de lege criticate cu care a fost sesizată, aplicabile cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege contravin următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (1) referitor la universalitatea drepturilor și obligațiilor constituționale și art. 107 referitor la primul-ministru. Din examinarea motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției are în vedere, de fapt, dispozițiile art. 108 alin. (2) din Constituție, prin care se arată că Guvernul emite hotărâri pentru organizarea executării legilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, critica autorului excepției vizează faptul că, efect al dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 85 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, nu mai poate fi aplicat în cursul anului 2010.

Dispozițiile art. 85 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 prevăd că *„Pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor, precum și pensiile de urmaș prevăzute la art. 84 se actualizează ori de câte ori se majorează indemnizația brută lunară a unui judecător și procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, cu luarea în considerare, în procent, a sporurilor intrate în baza de calcul la acordarea pensiei de serviciu, precum și a sporului de vechime. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie de serviciu mai mică, judecătorul sau procurorul își poate păstra pensia aflată în plată.”*

Prevederile de lege criticate dispun însă că, în anul 2010, măsurile prevăzute de Legea-cadru nr. 330/2009 și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 referitoare la reîncadrarea și salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu vor produce efecte asupra cuantumului pensiilor militare de stat, pensiilor de stat și pensiilor de serviciu aflate în plată și nici asupra ajutoarelor, plăților compensatorii/indemnizațiilor acordate la trecerea în rezervă sau la încetarea raporturilor de serviciu.

Autorul excepției consideră că prevederile unei legi organice nu pot fi modificate prin dispozițiile unei ordonanțe de urgență.

Față de această critică, Curtea reține că art. 115 alin. (1) din Constituție interzice în mod expres reglementarea pe calea ordonanțelor Guvernului a domeniului rezervat legilor organice. O astfel de prevedere nu se regăsește și în ceea ce privește ordonanțele de urgență, astfel că Guvernul poate reglementa, pe calea delegării legislative, și în acest domeniu. Mai mult, deși sunt emise de Guvern, organ executiv prin esență, ordonanțele de urgență nu pot fi privite ca simple acte administrative de aplicare și executare a legilor, așa cum sugerează autorul

excepției, punând un semn de egalitate între acestea și hotărârile Guvernului, prin invocarea art. 108 alin. (2) din Constituție, ci reprezintă acte de natură legislativă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 15 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că semnificația acestora nu este aceea de a interzice modificarea, abrogarea ori suspendarea aplicării unor dispoziții legale care reglementează drepturi ori libertăți ale cetățenilor.

Desigur, în măsura în care noile reglementări afectează drepturi de natură fundamentală, se ridică problema respectării condițiilor stabilite de art. 53 din Constituție.

În situația textului de lege criticat, însă, Curtea constată că obiectivul acestuia nu este acela de a afecta prin diminuare un drept de natură fundamentală, așa cum este dreptul la pensie, ci, așa cum se arată în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010, doar de a preciza *„menținerea nivelului actual al pensiilor la fel cum este menținut și nivelul de salarizare”*, astfel încât să fie evitate situațiile discriminatorii ce ar putea apărea *„între persoanele care ar beneficia de o pensie stabilită de la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, prin interpretarea defectuoasă a actualelor dispoziții în materie, și persoanele care ar beneficia de o pensie rezultată dintr-un act de clarificare a mecanismului de calcul, adoptat ulterior în procedură parlamentară”*.

Mai mult, referitor la situația specială invocată de autorul excepției privind pensiile de serviciu ale magistraților, Curtea reține că, deși acestea reprezintă un drept protejat de dispozițiile constituționale care consacră independența justiției, așa cum Curtea a arătat prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, stabilirea algoritmului de calcul al acestora rămâne totuși un drept exclusiv al legiuitorului, neputându-se vorbi de o afectarea a dreptului la pensie, atât timp cât cuantumul aflat în plată al acesteia nu este diminuat. De altfel, Curtea, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, arăta că, *„deși consacră dreptul la pensie, art. 47 alin. (2) din Constituție nu oferă garanții și cu privire la algoritmul de creștere a cuantumului acesteia în viitor”*. Deși prin citatul din decizia amintită Curtea se referea doar la pensiile contributive, cu atât mai mult acest principiu este aplicabil în cazul pensiilor de serviciu, care, alături de componenta contributivă, conțin și o componentă necontributivă, al cărei cuantum nu este prevăzut de nicio dispoziție constituțională.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, excepție ridicată de Vasile Teodorescu în Dosarul nr. 2.861/91/2010 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 123

din 16 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată de Claudia Ursachi în Dosarul nr. 1.845/110/2008 al Tribunalului Bacău — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 266D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. În acest sens arată că, în realitate, autorul excepției dorește modificarea textului de lege supus controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.845/110/2008, **Tribunalul Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.**

Excepția a fost ridicată de Claudia Ursachi cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, deoarece condiționează acordarea pensiei de serviciu de ocuparea, la momentul pensionării, a funcției de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești ori al parchetelor de pe lângă acestea.

Tribunalul Bacău — Secția civilă consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care aceste texte se interpretează în sensul în care persoanele care au cel puțin 20 de ani vechime ca personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești sau al parchetelor de pe lângă acestea

nu pot beneficia de pensie de serviciu decât dacă au această calitate la data formulării cererii de pensionare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004.

Curtea constată că, ulterior sesizării cu excepția de neconstituționalitate, titlul Legii nr. 567/2004 a fost modificat prin art. V pct. 1 din Legea nr. 156/2011 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2000 privind autorizarea experților criminaliști care pot fi recomandați de părți să participe la efectuarea expertizelor criminalistice, precum și a Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 22 iulie 2011. Astfel, în prezent, titlul actului normativ este următorul: Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

De asemenea, Curtea constată că, ulterior sesizării, textul de lege criticat a fost abrogat prin dispozițiile art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Având în vedere însă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dosarul în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate datează din anul 2008, când prevederile de lege erau încă în vigoare, obiect al

analizei de neconstituționalitate urmează a-l constitui aceste prevederi, aplicabile litigiului.

Prevederile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 68: „(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este prevăzut la art. 3 alin. (1), cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate cu o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) pentru fiecare an care lipsește din vechimea în specialitate integrală.

(3) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea se poate pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă are o vechime în funcție de cel puțin 25 de ani. Constituie vechime în funcție perioada în care personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a îndeplinit în cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea funcția de: grefier, grefier statistician, grefier documentarist, grefier informatician, grefier arhivar, grefier registrator, grefier dactilograf, grefier analist programator, informatician, secretar, secretar ajutor, secretar dactilograf, dactilograf, arhivar, registrator, arhivar-registrator, executor judecătorec. [...]

(5) De prevederile alin. (1), (2) și (4) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale, pensionat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu salariul de bază brut lunar pe care îl are personalul auxiliar de specialitate în activitate în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(6) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) numai în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea beneficiază la împlinirea vârstei de 60 de ani de pensie de serviciu chiar dacă la data pensionării au avut sau au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu salariul de bază brut lunar pe care îl are personalul auxiliar de specialitate în activitate în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.”

Autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că aceste prevederi de lege criticate sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni și art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției este nemulțumit de faptul că nu poate beneficia de pensia de serviciu reglementată de textele de lege criticate, neîndeplinind condițiile de vechime cerute de lege. În acest sens, arată că, deși avea 20 de ani vechime ca personal auxiliar în justiție, la data pensionării nu mai ocupa această funcție, astfel că nu a putut beneficia de dispozițiile art. 68 alin. (6) din Legea nr. 567/2004. Prin urmare, a fost discriminat în raport cu persoanele care, potrivit art. 68 alin. (2) din aceeași lege, pot beneficia de pensie de serviciu în condițiile unei vechimi în profesie între 20 și 25 de ani.

Față de aceste critici, Curtea reține că, în realitate, autorul excepției nu critică textele de lege pentru ceea ce acestea prevăd, ci pentru faptul că omit a menționa între categoriile de persoane beneficiare ale pensiei de serviciu în condițiile art. 68 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 și pe acelea care, la data pensionării, nu mai ocupă funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești ori al parchetelor de pe lângă acestea, dar îndeplinesc condițiile de vechime în aceste funcții. Prin urmare, interesul autorului excepției nu este acela de a lipsi de efect textele de lege criticate, cu atât mai mult cu cât, abrogate fiind, legiuitorul nu ar putea interveni potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) din Constituție, în sensul punerii de acord a acestora cu decizia Curții Constituționale, ci acela de a le completa. Or, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1)—(3), (5) și (6) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Claudia Ursachi în Dosarul nr. 1.845/110/2008 al Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135

din 21 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Jean Romulus Pîrvu în Dosarul nr. 45/63/2004 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ — Faliment și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 83D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, autorul solicitând modificarea normei criticate; în ceea ce privește celelalte dispoziții legale criticate, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea civilă nr. 1.872 din 16 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 45/63/2004, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ — Faliment a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Jean Romulus Pîrvu într-o cauză având ca obiect procedura insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin aplicarea dispozițiilor legale criticate se aduce atingere intereselor acționarilor, întrucât legea creează o serie de privilegii în beneficiul creditorilor și al lichidatorului judiciar, în defavoarea debitorului.

De asemenea, în opinia autorului excepției, este neconstituțional ca doar lichidatorul judiciar să aibă dreptul de a formula acțiuni în anulare, conform art. 79 și art. 80 din Legea nr. 85/2006, în condițiile în care revenirea imobilelor înstrăinate abuziv în patrimoniul societății falite ar profita atât creditorilor, cât și acționarilor, aceștia din urmă fiind exonerati de plata pasivului rămas neacoperit și beneficiind, pe deasupra, și de sumele rămase după acoperirea masei credale cu titlu de valoare reziduală.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ — Faliment apreciază că textele legale criticate nu contravin dispozițiilor constituționale, deoarece administratorul special al debitoarei are posibilitatea atât de a exercita calea de atac a recursului, cât și de a formula cereri în cadrul procedurii, cu respectarea garanțiilor procedurale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c): „(1) Toate cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cele privind notificarea, convocarea și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul judiciar și/sau de lichidator, vor fi suportate din averea debitorului.[...]

(6) Fondul prevăzut la alin. (4) va fi constituit prin: [...]

c) preluarea a 2,0% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, inclusiv din fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).”;

— Art. 12 alin. (1): „Hotărârile judecătorului-sindic sunt definitive și executorii. Ele pot fi atacate separat cu recurs.”;

— Art. 18 alin. (2) lit. b): „(2) Administratorul special are următoarele atribuții: [...]

b) participă, în calitate de reprezentant al debitorului, la judecarea acțiunilor prevăzute la art. 79 și 80.”;

— Art. 19 alin. (2): „La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4, aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.”;

— Art. 116: „(1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidator sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului, lichidatorul va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidator a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc — ca ansamblu în stare de funcționare — sau individual. Metoda de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două, va fi aprobată de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului. Lichidatorul prezintă adunării generale a creditorilor și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care optează.

(3) În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin subansamblu funcțional se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.”

— Art. 138 alin. (2): „Aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) — Accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) — Dreptul la apărare și art. 44 — Dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale prin mai multe decizii și, răspunzând unor critici asemănătoare, a statuat constant că textele de lege criticate sunt în acord cu prevederile Legii fundamentale.

Astfel, prin Decizia nr. 726 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 17 iulie 2009, Curtea a stabilit cu valoare de principiu că, în cadrul procedurii falimentului, administratorul judiciar sau lichidatorul are o poziție și o situație deosebite față de toate părțile și față de toți ceilalți participanți la procedură, ei nefiind parte în proces, ci participanți

la procedură, cu rol și atribuții determinate de lege. Aceștia nu acționează în interes personal, ci în interesul bunei desfășurări a întregii proceduri, în interesul debitorului insolubil, pentru reîntregirea patrimoniului acestuia, cât și în interesul creditorilor, pentru ca aceștia să își poată valorifica creanțele în cât mai mare măsură și cât mai operativ.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.075 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2008, Curtea a stabilit că, „în cadrul procedurii insolvenței, creditorii pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. În legătură cu acestea, se observă că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili procedura de judecată, iar situația specifică avută în vedere la reglementarea procedurii insolvenței a justificat instituirea unor norme de procedură speciale. Acest fapt nu înseamnă, însă, că nu se asigură o garanție efectivă drepturilor creditorilor.”

Prin alte decizii Curtea a statuat că, deși adunarea creditorilor desemnează administratorul judiciar sau lichidatorul, stabilindu-i și remunerația, sau confirmă administratorul judiciar ori lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic, nu se poate susține încălcarea principiului liberului acces la justiție sau a dreptului la apărare, deoarece această desemnare este confirmată de judecătorul-sindic prin încheiere, iar ceilalți creditori o pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, în condițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 85/2006.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe de altă parte, Curtea observă că o parte din criticile formulate de autorul excepției de neconstituționalitate vizează interpretarea și aplicarea textelor de lege criticate care reglementează atribuțiile și drepturile administratorului special. Or, în ceea ce privește sesizările ce au ca obiect constatarea neconstituționalității unei anumite interpretări și aplicări date de instanțele judecătorești prevederilor legale, Curtea a reținut că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și alin. (6) lit. c), art. 12 alin. (1), art. 18 alin. (2) lit. b), art. 19 alin. (2), art. 116 și ale art. 138 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Jean Romulus Pîrvu în Dosarul nr. 45/63/2004 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ — Faliment.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 189

din 6 martie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) pct. 12
din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor
privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto
și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială Transnoe — S.R.L. din Târnăveni în Dosarul nr. 4.460/866/2010 al Judecătoriei Pașcani și care constituie obiectul Dosarului nr. 358D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând că își menține valabilitatea soluția pronunțată prin Decizia nr. 496 din 20 aprilie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 18 din 4 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4.460/866/2010, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora**, excepție ridicată de Societatea Comercială Transnoe — S.R.L. din Târnăveni într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii introduse împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de actul normativ menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat este neconstituțional întrucât sancționează contravențional fapte rezultate din situații anterioare intrării acestuia în vigoare, și anume utilizarea unui vehicul fără tahograf sau a unui vehicul înmatriculat pentru prima oară după 1 ianuarie 2007, echipat cu tahograf analogic.

Judecătoria Pașcani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens precizează că textul de lege criticat nu dispune pentru trecut, ci doar de la intrarea sa în vigoare, fapta fiind considerată contravenție. Arată că obligația impusă de legiuitor de a dota

vehiculul cu un tahograf digital nu impiedică asupra activității economice, iar operatorul de transport rutier în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice câtă vreme nu a respectat prevederile legale aplicabile. Menționează Decizia Curții Constituționale nr. 496 din 20 aprilie 2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că textul de lege criticat nu contravine principiului neretroactivității legii și nici nu aduce atingere libertății economice. Apreciază că prevederile art. 135 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, arătând că, în opinia sa, nici nu se pune problema neconstituționalității prevederilor criticate din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, ci este vorba despre o problemă de aplicare a acestora în raport cu situația de fapt ce urmează a fi reținută de instanța de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 28 decembrie 2007, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 21/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 31 august 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 52/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010. Din motivarea scrisă a excepției se observă că autorul are în vedere doar prevederile art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007: „*utilizarea unui vehicul fără tahograf conform reglementărilor în vigoare sau a unui vehicul înmatriculat pentru prima oară după 1 ianuarie 2007, echipat cu tahograf analogic*”. Asupra acestora urmează să exercite Curtea Constituțională controlul de constituționalitate.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (2) care consacră principiul

neretroactivității legii, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 alin. (2) care enumeră obligațiile statului în ceea ce privește economia României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 au mai format obiectul controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală ca și cele invocate în cauza de față. Prin Decizia nr. 496 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 15 iunie 2010, Curtea Constituțională a constatat că nu poate reține încălcarea principiului neretroactivității legii, deoarece dispozițiile de lege criticate, deși introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 21/2009, nu dispun pentru trecut, adică de la 1 ianuarie 2007, așa cum în mod eronat susține autorul excepției de neconstituționalitate, ci pentru viitor, fapta

respectivă fiind considerată contravenție doar de la intrarea lor în vigoare. De asemenea, Curtea a constatat că este neîntemeiată și critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție, deoarece întreprinderea sau operatorul de transport rutier în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, câtă vreme acesta nu a respectat prevederile legale aplicabile. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 135 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea a observat că acestea nu au relevanță în cauză.

Întrucât nu au fost aduse elemente noi, care să conducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată prin decizia citată, precum și motivarea acesteia își mențin valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) pct. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială Transnoe — S.R.L. din Târnăveni în Dosarul nr. 4.460/866/2010 al Judecătorei Pașcani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 193

din 6 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea

Comercială „Genel International” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 2.135/112/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 403D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 477 din 12 aprilie 2011 și menționând că, în opinia sa, în speță este în discuție modalitatea de aplicare a textului de lege criticat, ceea ce nu reprezintă o problemă de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.135/112/2009, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ, aflată în stadiul de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat permite doar controlul judecătoresc al actelor administrative care dau naștere, modifică sau sting raporturi juridice, iar nu al tuturor actelor administrative, așa cum prevăd dispozițiile art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând, în esență, că recunoașterea posibilității contestării oricărui act administrativ, și nu doar a acelor acte administrative care dau naștere, modifică sau sting raporturi juridice, ar însemna consacrarea unui contencios neîntemeiat pe existența unui interes personal. Or, în concepția legiuitorului constituant, afirmarea vătămării unui drept subiectiv sau a unui interes legitim reprezintă constantele acțiunii în contencios administrativ. Arată că, din perspectiva particularului care se adresează instanței de contencios administrativ, obiectul acțiunii poate fi doar anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei cauzate, așa încât limitarea controlului la actele administrative care au dat naștere, au modificat sau au stins raporturi juridice este justificată și garantează un control judecătoresc plenar, conform cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că textul de lege criticat definește noțiunea de act administrativ, autorul excepției făcând confuzie între sfera actelor administrative supuse controlului judecătoresc și definiția actului administrativ, definiție legală ce ține seama de trăsăturile specifice acestuia, și anume manifestarea unilaterală și expresă de voință a unei autorități publice făcută în scopul de a produce efecte juridice, respectiv de a naște, de a modifica sau de a sting raporturi juridice, în realizarea puterii publice, aflată sub controlul instanțelor judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 3 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, care au următoarea redactare:

— Art. 2 alin. (1) lit. c) — „*Semnificația unor termeni:*

(1) *În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]*

c) *act administrativ — actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau sting raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ.”*

Din motivarea scrisă a excepției de neconstituționalitate aflată la dosarul cauzei, rezultă că autorul acesteia critică doar constituționalitatea primei teze a textului de lege reprodus mai sus. De aceea, Curtea Constituțională va examina doar constituționalitatea acesteia, obiectul excepției constituindu-l, așadar, prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine dispozițiilor art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile de lege ce formează obiectul acesteia au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin prisma unor critici asemănătoare și prin raportare la același text din Legea fundamentală. Prin Decizia nr. 477 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 15 iunie 2011, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este neîntemeiată. Curtea a reținut că, potrivit normei constituționale invocate, controlul judecătoresc pe calea contenciosului administrativ al actelor administrative emise de autorităților publice este garantat. Or, textul de lege criticat nu îngrădește acest control, ci definește noțiunea de „*act administrativ*”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțată cu acel prilej își mențin valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

Distinct de cele statuate în decizia menționată, Curtea reține că problema calificării unui act precum cel contestat în cauza de față, mai exact a unui aviz, ca fiind act administrativ, susceptibil de a fi supus controlului de legalitate, aparține în exclusivitate instanțelor judecătorești chemate să soluționeze un litigiu.

Totodată, Curtea constată că definiția actului administrativ susceptibil de a fi cenzurat pe calea contenciosului administrativ ține cont și de prevederile art. 52 din Constituție. Întrucât art. 2 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 folosește expresia „*în înțelesul*

prezentei legi”, rezultă că se îmbină atât un criteriu material, cât și unul de procedură, așa încât, pe lângă aspectele de drept material, trebuie avute în vedere și cele de procedură. În lipsa unui echilibru al acestora, definiția criticată ar echivala, pe latură

procedurală, cu posibilitatea contestării oricărui act emis de autoritățile publice locale fără a se ține cont de interesul sau dreptul legitim al persoanei. În consecință, latura materială este condiționată de îndeplinirea cerințelor procedurale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Genel International” — S.R.L. din localitatea Rebra, județul Bistrița-Năsăud, în Dosarul nr. 2.135/112/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Palanca

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere nr. 401.605 din 20 aprilie 2012;

— art. 31 lit. b) coroborat cu art. 32 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 37 alin. (1) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a nisipului și pietrișului din perimetrul Palanca, județul Bacău, convenită prin Licența de concesiune nr. 631/1999, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Z & Z Piro” — S.R.L. Miercurea-Ciuc, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Dorin Cojocar

București, 26 aprilie 2012.
Nr. 2.

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 8 la Norma sanitară veterinară****privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităților care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 57/2010, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011**

Văzând Referatul de aprobare nr. 710 din 7 martie 2012, întocmit de Direcția juridică, litigii și resurse umane din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), art. 18 alin. (5), precum și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 8 la Norma sanitară veterinară privind procedura de autorizare sanitară veterinară a unităților care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 57/2010, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 462 din 6 iulie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Roatiș Chețan Radu

București, 19 aprilie 2012.
Nr. 32.

ANEXĂ
(Anexa nr. 8 la norma sanitară veterinară)

TARIFE
pentru autorizarea sanitară veterinară a unităților
care produc, procesează, depozitează, transportă și/sau distribuie produse de origine animală

Partea	Unitatea	Tariful de autorizare — lei/unitate/obiectiv —
I	Unități cu activități generale:	
	Depozit frigorific	380
	Unitate de reambalare	632
	Piață agroalimentară, piața angro, hală pentru desfacerea produselor de origine animală	380
II	Carne de ungulate domestice:	
	Abator	632
	Unitate de tranșare	505

Partea	Unitatea	Tariful de autorizare — lei/unitate/obiectiv —
III	Carne de pasăre și lagomorfe: Abator de păsări Unitate de tranșare a cărnii de pasăre	632 505
IV	Carne de vânat de crescătorie: Abator Unitate de tranșare a cărnii de vânat	632 505
V	Carne de vânat sălbatic: Unitate de manipulare Unitate de tranșare	505 380
VI	Carne tocată, preparată și carne separată mecanic: Unitate pentru producerea cărnii tocate Unitate de carne preparată Unitate de carne separată mecanic	505 505 505
VII	Produse din carne: Unitate de procesare	632
VIII	Moluște bivalve vii: Centru de colectare a moluștelor bivalve vii Centru de purificare a moluștelor bivalve vii	380 380
IX	Pește și produse din pescuit: Vas-fabrică Vas-congelator Unitate de produse proaspete din pescuit Unitate de procesare a produselor din pescuit Piața de licitație a peștelui și produselor din pescuit Piața de desfacere Centru de colectare a peștelui Fermă de acvacultură cu centru de colectare a peștelui integrat	632 632 632 632 505 505 208 104
X	Lapte și produse din lapte: Centru de colectare a laptelui Unitate de procesare a laptelui materie primă Unitate de procesare a produselor lactate	127 632 559
XI	Ouă și produse din ouă: Centru de ambalare a ouălor Unitate de producere ou lichid Unitate de procesare a ouălor	380 632 632
XII	Pulpe de broască și melci: Unitate de procesare a pulpelor de broască și a melcilor	632
XIII	Grăsimi animale, untură și jumări: Centru de colectare a grăsimilor animale Unitate de procesare a grăsimilor animale	380 632
XIV	Stomacuri prelucrate, vezici și intestine: Unitate de procesare a stomacurilor, vezicilor și intestinelor	632
XV	Gelatină: Centru de colectare a materiilor prime pentru gelatină Unitate de producere a gelatinei	380 632
XVI	Colagen: Centru de colectare a materiilor prime pentru colagen Unitate de producere a colagenului	380 632
XVII	Alte activități: Unitate de prelucrare a mierii de albine și/sau a produselor apicole Șlep Vagon frigorific Navă-pescador Aeronavă Mijloace auto specializate	559 380 380 380 380 111

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind autorizarea laboratoarelor supuse controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 48/2010, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011

Văzând Referatul de aprobare nr. 708 din 7 martie 2012, întocmit de Direcția juridică, litigii și resurse umane din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), ale art. 18 alin. (5), precum și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind autorizarea laboratoarelor supuse controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 48/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din

28 mai 2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Roatiș Chețan Radu

București, 19 aprilie 2012.
Nr. 33.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor)

TARIF

pentru evaluarea în vederea autorizării laboratoarelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

Denumirea laboratorului conform legislației specifice	Tariful de evaluare — lei —
Laborator sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor	365

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 4 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011

Văzând Referatul de aprobare nr. 704 din 7 martie 2012, întocmit de Direcția juridică, litigii și resurse umane din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b), ale art. 18 alin. (5), precum și ale art. 48 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților de obținere și de vânzare directă și/sau cu amănuntul a produselor alimentare de origine animală sau nonanimală, precum și a activităților de producție, procesare, depozitare, transport și comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare

Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 111/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 30 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, ca urmare a actualizării tarifelor în funcție de rata inflației din anul 2011.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Roatiș Chețan Radu

București, 19 aprilie 2012.
Nr. 34.

ANEXĂ

(Anexa nr. 4 la norma sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor)

TARIFE
pentru înregistrarea sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor
a unităților de vânzare directă sau vânzare cu amănuntul

Nr. crt.	Unitatea	Tariful de înregistrare — lei/unitate —
1.	Carne, lapte și produse din lapte: Carmangerie, măcelărie, centru de sacrificare a păsărilor și/sau a lagomorfelor la nivelul fermei sau exploatației, centru de prelucrare a laptelui Centru de colectare a vânatului sălbatic	338 — persoane juridice 10 — persoane fizice 225
2.	Pește și produse din pescuit, miere și alte produse din miere și ouă pentru consum: Centru de colectare a peștelui, magazin de desfacere a peștelui, pescărie, centru de colectare a batracienilor, gasteropodelor, crustaceelor, punct de debarcare, centru de extracție, de colectare a mierii și a altor produse apicole, centru de colectare a ouălor Ambarcațiune de pescuit, stupină, magazin desfacere a mierii de albine și a altor produse apicole	225 113
3.	Unități de alimentație publică și unități de comercializare a alimentelor și unități care desfășoară alte activități în domeniu: Restaurant, indiferent de specific, laborator de cofetărie și/sau patiserie, pensiuni turistice, unități de vânzare prin internet, stație de spălare și dezinfecție a mijloacelor de transport Pizzerie, cantină, cofetărie/patiserie, magazin alimentar, depozit alimentar, catering Hipermarket/Supermarket	338 225 565
4.	Activități de prelucrare și conservare a fructelor și legumelor Unități de prelucrare a cartofilor și producție a produselor din cartofi în scop alimentar Unități de conservare și fabricare a sucurilor/concentratelor de fructe și legume Unități de fabricare a produselor alimentare din fructe și legume (inclusiv gemuri, marmelade și jeleuri)	225 225 225
5.	Activități de fabricare a uleiurilor și a grăsimilor vegetale și animale Unități pentru producția și prelucrarea uleiurilor vegetale brute și rafinate Unități pentru fabricarea margarinei, a amestecurilor pentru tartine și a grăsimilor de gătit combinate Unități pentru producția făinei oleaginoase nedegresate	338 338 225
6.	Activități de fabricare a produselor de morărit, amidonului și produselor din amidon Unități de morărit și măcinat Unități pentru fabricarea cerealelor pentru micul dejun și a premixurilor Unități pentru fabricarea amidonului, glutenului, a glucozei, siropului de glucoză și a maltozei Unități pentru măcinarea legumelor	225 338 225 225

Nr. crt.	Unitatea	Tariful de înregistrare — lei/unitate —
7.	Activități de fabricare a altor produse alimentare	
	Unități pentru fabricarea pâinii, produselor proaspete și conservate de patiserie, produselor proaspete și uscate de panificație, plăcintelor, checurilor, tartelor, biscuiților, pișcoturilor, prăjiturilor conservate, fabricarea produselor pentru gustări dulci sau sărate etc.	338
	Unități pentru fabricarea zahărului, a produselor zaharoase, gumei de mestecat, a ciocolatei și produselor din cacao etc.	338
	Unități pentru fabricarea macaroanelor, tăițelilor, cușcușului, pastelor făinoase și altor produse făinoase similare	225
	Unități pentru prelucrarea cafelei, ceaiului și fabricarea condimentelor	338
	Unități pentru fabricarea preparatelor alimentare omogenizate și alimentelor dietetice	338
	Unități pentru fabricarea produselor alimentare congelate	225
	Unități pentru fabricarea altor produse alimentare de origine nonanimală neclasificate în altă parte	225
	Unități de fabricare a produselor alimentare confiate/deshidratate (legume, fructe, coji de fructe și alte părți de plante — confiate, deshidratate, uscate, glasate sau cristalizate)	225
	Unități pentru producția, procesarea și comercializarea ciupercilor	225
8.	Activități de fabricare a băuturilor	
	Unități pentru fabricarea alcoolului etilic de fermentație și a băuturilor alcoolice distilate	338
	Unități pentru fabricarea vinului, cidrului și a altor vinuri din fructe	338
	Unități pentru fabricarea berii, a malțului și a altor băuturi nedistilate obținute prin fermentare	338
	Unități pentru fabricarea de ape minerale și băuturi răcoritoare nealcoolice	338
9.	Alte activități	
	Unități de ambalare și/sau îmbuteliere a produselor alimentare de origine nonanimală	225
	Unități de fabricare a înghețatei	225
	Depozit alimentar/frigorific pentru produse de origine nonanimală	338
	Depozit pentru semințe de consum	225
	Unități de comercializare a produselor alimentare de origine nonanimală congelate	338
	Unități de producere a ambalajelor pentru produsele alimentare ce vin în contact cu alimentele	113
	Mijloc de transport al produselor de origine nonanimală	113

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 596528